

Bilag til Bet. o. Lovf. om Arveafgift.

haardere end paa Mobilformue; i 1870 forhøjedes Arveafgiften, saaledes at den til Aar 1900 har været $1\frac{1}{4}$ pCt. for Descendenter, fra 8 til $8\frac{3}{4}$ af Søsken og deres Afkom; fjernere Slægtninge betalte 10 pCt., ubeslægtede $11\frac{1}{4}$ og Ægtefolk $3\frac{3}{4}$ pCt. Desforuden betales der høje Stempelafgifter; Afgiftssatserne bleve end højere derved, at de svaredes af alle Boets Aktiver uden Fradrag af Gæld; smaa Arvedele vare ikke fritagne. Værdien af Landejendomme vurderes til 25 Gange deres aarlige Udbytte; Arveafgiften indbragte 150 Mill. Frcs.

I 1901 gennemføres i Frankrig en ny Arvelod, hvis første Fremskridt var det, at Arv kun beskattedes efter sin Nettoværdi og Gæld fradrog; medens tidligere ved en Forpagtning Arveafgiften betales $1\frac{1}{2}$ Gang, nemlig af Ejendommens halve Værdi af Forpagteren og hele Værd af Ejeren, fordeltes nu Værdien af Ejendommen mellem Fæstere og Brugere paa en mere rimelig Maade. Som Loven af 1901 suppleredes i 1902, varierer Arveafgiften dels efter Slægtskabsgrad og dels efter Arvens Størrelse.

Børn betale fra 1 pCt. (for Arv mellem 800 og 1,600 Kr.) op til 5 pCt. for Arv over 2 Mill. Kr. Ægtefæller betale fra $3\frac{3}{4}$ til 9 pCt., Søsken fra $8\frac{1}{2}$ til 14 pCt., Forældres Børn fra 10 til $15\frac{1}{2}$ pCt., Slægt i 4de Grad fra 12 til $17\frac{1}{2}$ pCt., Slægt i 5te og 6te Grad fra 14 til $19\frac{1}{2}$ pCt., og fjernere Slægt og fremmede betale fra 15 til $20\frac{1}{2}$ pCt.! Legater under 800 Frcs. ere fri.

VIII. Italien. De italienske Afgifter ligner de franske Arveafgifter, som disse vare før 1901, dog at Gæld skal fradrages, naar Arven udregnes.

IX. Tyskland. Der fandtes før 1906 ingen fælles Lovgivning om Arveskat i Tyskland; hvert Land fulgte sine egne Regler; nogle som Fyrstendømmet Waldeck havde ingen Arveafgift, andre som Hamborg havde en radikal Arvebeskatning; i Schaumburg var Udbyttet kun 12 Øre pr. Individ; i Bremen 375 Øre pr. Individ; Aarsagen var ikke mindst den, at man først ved Aar 1900 fik fælles Arveregler for hele Tyskland; under disse Forhold var det kun naturligt, at der ikke til Riget betales nogen Arveskat. I næsten alle Enkeltstater, undtagen Hamborg og Lybæk, vare Descendenterne sædvanligvis fri for Arveskat, og i Preussen var Ægtefællers Arv afgiftsfri. Paa fjernere Slægtninge og fremmedes Arv tog Enkeltstaternes Lovgivning til Gængæld ofte meget haardt, i Elsass-Lothringen 9 pCt., i Baden, Hessen, Oldenburg og Lybæk 10 pCt. for Arv til ikke-beslægtede.

Alle disse Skatter ere ophævede i 1906 og erstattede af Rigsarveafgiften til Riget, en Afgift, der udenfor Descendenter var saa radikal som nogen Arveafgift havde været i Enkeltstaterne. Kun Hamborg havde før 1900 haft en virkelig moderne Arveafgift, der i øvrigt i Bygning og Principper lignede den Vilhelm Lassen'ske Arveskat, og som man derfor ikke skal omtale her.

Ved Loven af 1906 fik den tyske Rigsregering Ret til at opkræve en Arveskat til Riget, som opkræves af Enkeltstaterne, der til Gængæld faa 33 pCt. af Skattens Udbytte; Enkeltstaterne fik desuden Lov til at opkræve et Tillæg til Rigets Arveafgift mod, at alle de enkelte Arveafgiftsskatter i Enkeltstaterne bortfaldt.

Børn og Ægtefæller betale ikke Arveafgift, hvad der hænger sammen med den tyske Retsopfattelse af Familiens Stilling overfor Individet. Desuden frygtede man for, at Arvelader, naar han skulde betale Arveafgift, vilde foretrække at give sin bevægelige Formue i levende Live til sine Børn. I Tyskland arves der aarlig 4 Milliarder Mark; heraf nedarves de 3,200 Mill. Mark til Børn og Ægtefæller og undrages saaledes Beskatning.

For Arv til Forældre og disses Afkom svares 4 pCt., for Arv til Bedsteforældre, Svigerforældre, Stedbørn, Søsken, Børnebørn samt kuldlyste Børn betales 6 pCt., Forældres Søsken 8 pCt. og alle andre 10 pCt.

Dette gælder dog kun for Arvelodder indtil 20,000 Mark; for Lodder fra 20—30,000 Mark forhøjes Afgiften med 10 pCt., for 30—50,000 Mark med 20 pCt., for 50—75,000 Mark med 30 pCt. osv. Progressionen standser ved 1 Mill. Mark, hvor Tillæget er 150 pCt., saaledes at Arveafgiften varierer efter Arveloddens Størrelse i andet Led mellem 4 og 10 pCt., og for de fjernest beslægtede mellem 10 og 25 pCt.

Og her maa man erindre, at Enkeltstaterne have Ret til at opkræve et Tillæg til Rigets Arveskat, og opkræve de blot 50 pCt. af Rigsskatten som Tillæg, faa vi en Arveafgift — gradueret efter Slægtskabsgrad og Arveloddens Størrelse fra 6 til 38 pCt. af Arvelodden. I Modsætning til en for stærk Konservatisme overfor Arv i